

61982J0264

Hotărârea Curții
20 martie 1985*

Timex Corporation
împotriva
Consiliului și Comisiei Comunităților Europene

„Drept antidumping pentru ceasuri de mână mecanice”

Cauza 264/82

În cauza 264/82,

Timex Corporation, Harrison Road, Dundee, Scoția, reprezentată de Ivo Van Bael și Jean-François Bellis, avocați în Baroul Bruxelles, cu domiciliul ales în Luxemburg la cabinetul lui Elvinger și Hoss, 15, Côte d'Eich,

reclamantă,

susținută de

Republica Federală Germania, reprezentată de către Martin Seidel și Dietrich Ehle, avocat în Koln, cu domiciliul ales în Luxemburg, la Ambasada Republicii Federale Germania, 20-22 Avenue Emile-Reuter,

de

Chambre française de l'horlogerie, 34, avenue de Messine, 75008 Paris,

și de

Pforzheimer Uhren-Rohwerke Porta GmbH & Co., Maximilianstraße 46, 7530 Pforzheim,

acestea două din urmă reprezentate de Dominique Borde din Baroul Paris, acționând în numele Siméon Moquet, Borde și asociații, *société civile professionnelle*, cu domiciliul ales în Luxemburg, la cabinetul lui Elvinger și Hoss, 15, Côte d'Eich,

interveniente,

împotriva

* Limba de procedură: engleza.

Consiliului Comunităților Europene, reprezentat de către consilier juridic, Gijs Peeters, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Oreste Montalto, clădirea Jean Monnet, Kirchberg,

și

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de către consilier juridic, John Temple Lang, asistat de Pieter Jan Kuiper, membru al Serviciului juridic, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul lui Manfred Beschel, clădirea Jean Monnet, Kirchberg,

pârâți,

având ca obiect o acțiune introdusă în temeiul articolului 173 alineatul (2) din Tratatul CEE și vizând anularea parțială a articolului 1 din Regulamentul nr. 1882/82 al Consiliului din 12 iulie 1982 de instituire a unui drept antidumping definitiv la ceasurile de mână mecanice originare din Uniunea Sovietică (JO L 207, p. 1).

CURTEA,

compusă din Mackenzie Stuart, președinte, G. Bosco, O. Due și C. Kakouris, președinți de cameră, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot și R. Joliet, judecători,

avocat general: M. Darmon

grefier: D. Louterman, administrator,

*

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea depusă la grefa Curții la 27 septembrie 1982, societatea Timex Corporation din Dundee, Scoția, a introdus, în temeiul articolului 173 alineatul (2) din Tratatul CEE, o acțiune împotriva Consiliului și a Comisiei vizând anularea parțială a articolului 1 din Regulamentul nr. 1882/82 al Consiliului din 12 iulie 1982 de instituire a unui drept antidumping definitiv la ceasurile de mână mecanice originare din Uniunea Sovietică (JO L 207, p. 1).

2 Din dosar rezultă că, în iunie 1980, British Clock & Watch Manufacturers' Association Ltd a introdus, în numele fabricanților de ceasuri mecanice din Franța și din Regatul Unit, o plângere privind practici de dumping în domeniul ceasurilor și pieselor de ceasuri mecanice originare din Uniunea Sovietică. Procedura antidumping, deschisă în urma acestei plângeri, a dus la adoptarea, la 14 ianuarie 1982, a Regulamentului nr. 84/82 al Comisiei de instituire a unui drept antidumping provizoriu la ceasurile de mână mecanice originare din Uniunea Sovietică (JO L 11, p. 14). Acest drept provizoriu a fost prelungit de Regulamentul nr. 1072/82 al Consiliului din 4 mai 1982 (JO L 125, p. 1).

* după ascultarea concluziilor avocatului general, prezentate în ședința din 5 decembrie 1984.

3 La 12 iulie 1982, Consiliul a adoptat Regulamentul nr. 1882/82 menționat. Articolul 1 contestat din acest regulament a instituit un drept antidumping definitiv pentru ceasurile de mână mecanice originare din Uniunea Sovietică a cărei rată, corespunzătoare marjei de dumping constatate, se ridică la 12,6% pentru ceasurile fără placare sau cu placare cu o grosime care nu depășește 5 microni și la 26,4% pentru ceasurile cu placare sau cu o grosime care depășește 5 microni.

4 Nici un drept antidumping, provizoriu sau definitiv, nu a fost, cu toate acestea, instituit pentru piesele unor asemenea ceasuri. Considerentele Regulamentului nr. 84/82 al Comisiei arată în acest sens că „în ceea ce privește piesele ceasurilor mecanice, Comisia a stabilit că, deși există marje de dumping importante, nivelul scăzut de intrare pe piață și efectul restricțiilor cantitative în vigoare în Franța sunt de o asemenea natură încât nici un prejudiciu important nu a fost cauzat și nu există nici un risc ca un asemenea prejudiciu să fie cauzat”. În schimb, motivele din Regulamentul nr. 1882/82 al Consiliului nu fac referire la piesele ceasurilor mecanice.

5 Actele menționate sunt întemeiate pe Regulamentul nr. 3017/79 al Consiliului din 20 decembrie 1979 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al subvențiilor din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO L 339, p. 1). Acest regulament stabilește condițiile în care un drept antidumping sau o măsură compensatorie este instituită, definind, printre altele, noțiunile de dumping și de prejudiciu și stabilește, în afară de acestea, norme de procedură, în special în ceea ce privește plângerea, deschiderea și derularea anchetei, confidențialitatea informațiilor primite și închiderea procedurii atunci când nu sunt necesare măsuri de protecție.

6 Reclamanta este principalul producător de ceasuri și de piese de ceasuri mecanice din Comunitate și singurul producător de astfel de produse în Regatul Unit. Prin prezenta acțiune în anulare, aceasta susține că Regulamentul nr. 1882/82 a încălcat elementele de fond și de procedură atât ale Regulamentului nr. 3017/79, cât și ale tratatului, prin faptul că, pe de o parte, rata dreptului antidumping instituit pentru ceasurile în cauză este insuficientă și, pe de altă parte, nici un drept antidumping nu a fost instituit pentru piesele unor asemenea ceasuri.

7 Prin ordonanțele din 9 martie și 28 aprilie 1983, Chambre française de l'horlogerie, Pforzheimer Uhren-Rohwerke Porta GmbH & Co., precum și Republica Federală Germania, care și-a limitat observațiile la problema admisibilității acțiunii, au fost autorizate să intervină în sprijinul concluziilor reclamantei, în temeiul articolului 93 din regulamentul de procedură.

Cu privire la admisibilitate

8 Consiliul și Comisia au ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 91 alineatul (1) din regulamentul de procedură. Prin ordonanța din 21 septembrie 1983,

Curtea a decis să conexeze această cerere la fondul cauzei, în conformitate cu articolul 91 alineatul (4) din regulamentul de procedură.

9 În sprijinul excepției ridicate, pârâții susțin că Timex Corporation, care nu este destinatarul actului atacat, nu este nici menționat în mod expres în partea dispozitivă a regulamentului, nici vizat în mod direct și individual de acest act care îi afectează pe toți producătorii de ceasuri de mână mecanice din Comunitate. Această apreciere nu este modificată de faptul că Timex Corporation poate fi abilitată să solicite deschiderea unei proceduri antidumping, întrucât, în lumina jurisprudenței Curții, distincția între regulament și decizie nu se poate baza decât pe natura actului și a efectelor juridice pe care le produce.

10 În schimb, Timex Corporation și intervenientele susțin admisibilitatea acțiunii pe motiv că regulamentul atacat constituie în realitate, față de Timex Corporation, o decizie care o privește în mod direct și individual, în sensul articolului 173 alineatul (2) din tratat. Într-adevăr, actul aflat în litigiu a fost adoptat în urma unei plângeri formulate în numele, printre altele, al Timex Corporation și, prin urmare, constituie punctul culminant al unei proceduri administrative inițiate la cererea Timex Corporation. Interesul de a acționa al reclamantei este cu atât mai bine stabilit cu cât aceasta este singurul fabricant de ceasuri de mână mecanice de pe piața britanică, iar dreptul antidumping respectiv este stabilit exclusiv prin raportare la situația economică a acestuia.

11 Problemele de admisibilitate ridicate de Consiliu și Comisie trebuie să fie rezolvate în lumina sistemului instituit de Regulamentul nr. 3017/79 și, în special, în funcție de natura măsurilor antidumping prevăzute de acesta, ținând seama de dispozițiile articolului 173 alineatul (2) din tratat.

12 Potrivit articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3017/79, drepturile antidumping sau compensatorii, fie că sunt provizorii sau definitive, sunt instituite prin regulament. Deși este adevărat că, în funcție de criteriile articolului 173 alineatul (2), aceste măsuri au, prin natura și domeniul de aplicare al acestora, un caracter normativ, prin faptul că se aplică tuturor operatorilor economici interesați, nu este exclus faptul că dispozițiile acestora îi privesc în mod direct și individual pe unii dintre acești operatori. În acest scop, trebuie examinat, în special, rolul reclamantei în cadrul procedurii antidumping și poziția acesteia pe piața vizată de reglementarea atacată.

13 Mai întâi, trebuie subliniat că plângerea, în sensul articolului 5 din Regulamentul nr. 3017/79, care a dus la adoptarea Regulamentului nr. 1882/82, a fost formulată de British Clock & Watch Manufacturers' Association Ltd. în numele producătorilor de ceasuri mecanice din Franța și din Regatul Unit, din care face parte Timex Corporation. Rezultă din dosar că această asociație profesională a luat inițiativa deoarece o plângere formulată anterior, în aprilie 1979, de însăși Timex Corporation a fost respinsă de Comisie pe motiv că provine de la un singur producător comunitar.

14 Prin urmare, plângerile formulate de reclamantă au fost la originea plângerii care a condus la deschiderea anchetei în cursul căreia, mai mult, au fost ascultate observațiile

făcute de Timex Corporation, așa cum rezultă din considerentele Regulamentului nr. 84/82 al Comisiei și ale Regulamentului nr. 1882/82 al Consiliului.

15 Trebuie amintit, de asemenea, că reclamanta este principalul producător de ceasuri și de piese de ceasuri mecanice din Comunitate și singurul producător de astfel de produse din Regatul Unit. La aceasta se adaugă, așa cum rezultă și din preambulul la Regulamentele nr. 84/82 și nr. 1882/82, că derularea anchetei a fost în mare parte influențată de observațiile făcute de Timex Corporation și că dreptul antidumping a fost stabilit în funcție de consecințele pe care dumpingul constatat le-a avut pentru aceasta. Mai specific, considerentele Regulamentului nr. 1882/82 precizează că rata dreptului antidumping definitiv a fost instituită la nivelul marjei de dumping stabilite „ținând seama de importanța prejudiciului suferit de Timex datorită importurilor la preț de dumping”. Prin urmare, regulamentul contestat se întemeiază pe situația individuală a reclamantei.

16 Rezultă că actul atacat constituie față de Timex Corporation o decizie care o privește în mod direct și individual, în sensul articolului 173 alineatul (2) din tratat. Prin urmare, reclamanta este abilitată să prezinte Curții, așa cum a hotărât în hotărârea din 4 octombrie 1983 (FEDIOL, 191/82, Rec. p. 2913), orice considerații care permit verificarea faptului că au fost respectate de către Comisie garanțiile procedurale acordate reclamantilor de Regulamentul nr. 3017/79, că aceasta nu a comis erori evidente în aprecierea faptelor, că a omis să ia în considerare elemente esențiale sau că a introdus în motivația acesteia considerații care constituie un abuz de putere. În această privință, fără a putea interveni în aprecierea rezervată autorităților comunitare de regulamentul citat, instanța este chemată să-și exercite controlul în prezența unei puteri discreționare conferite autorității publice.

17 Acțiunea fiind, prin urmare, admisibilă, trebuie respinsă excepția de inadmisibilitate ridicată de Consiliu și Comisie.

Cu privire la fond

18 În sprijinul cererii acesteia, reclamanta a invocat trei motive, rezultate din determinarea incorectă a valorii normale a ceasurilor care fac obiectul unui dumping, care încalcă articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3017/79, din refuzul de a i se comunica anumite informații, care încalcă articolul 7 alineatul (4) litera (a) din regulamentul menționat anterior și din motivarea insuficientă, care încalcă articolul 190 din tratat.

19 Ținând seama de elementele dosarului cauzei, trebuie examinat, în primul rând, motivul bazat pe încălcarea articolului 7 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 3017/79. Conform acestei dispoziții:

„Petentul... [poate] să ia la cunoștință toate informațiile furnizate Comisiei de părțile vizate de anchetă..., cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor acestora, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 8, și să fie utilizate de

Comisie în anchetă. Persoanele în cauză adresează, în acest scop, o cerere scrisă Comisiei în care indică informațiile dorite.”

20. Articolul 8, la care face trimitere dispoziția menționată, prevede, printre altele, că:

„2) a) Consiliul, Comisia și statele membre, precum și agenții acestora nu divulgă decât cu autorizația expresă a părții care le-a furnizat informațiile cu caracter confidențial pe care le-a primit în temeiul prezentului regulament sau cele care sunt furnizate în mod confidențial de o parte la o anchetă antidumping sau compensatorie.

b) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială și este însoțită de un rezumat neconfidențial al informației sau de o prezentare a motivelor pentru care informația nu poate fi rezumată.

3) O informație va fi considerată, de obicei, confidențială în cazul în care divulgarea acesteia poate să aibă consecințe nefavorabile importante pentru cel care a furnizat sau este sursa acestei informații.”

21 Timex a reclamat faptul că, în speță, Comisia a refuzat să-i furnizeze anumite informații colectate de la întreprinderi din Hong Kong alese ca întreprinderi de referință, sub un dublu aspect. Pe de o parte, Comisia nu a autorizat reclamanta să verifice dacă cutiile și cadranele ceasurilor originare din Hong Kong sunt comparabile cu articolele sovietice corespondente. Pe de altă parte, aceasta nu a furnizat Timex Corporation nici o precizare privind prețurile sau costurile articolelor asamblate în Hong Kong. Refuzul menționat este contrar cerințelor articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3017/79, întrucât datele în cauză, care servesc ca bază pentru stabilirea valorii normale în sensul articolului 2 din regulament, sunt relevante pentru apărarea intereselor Timex Corporation și nu sunt confidențiale în sensul articolului 8 din regulament. În ceea ce privește în special prețurile articolelor asamblate la Hong Kong, reclamanta adaugă că au existat modalități care permiteau să-i fie comunicate informațiile solicitate despre întreprinderile din Hong Kong fără a aduce atingere caracterului confidențial al acestora. Comisia putea în special să divulge fie mediile cifrelor pentru firmele controlate, fie un index al costurilor și prețurilor, sau cifre aproximative conținute într-o anumită marjă a prețurilor reale.

22 Instituțiile pârâte recunosc că nici o informație privind cutiile și cadranele, precum și prețurile articolelor în cauză nu a fost furnizată către Timex Corporation. Acestea nu contestă faptul că, în principiu, Comisia trebuia să comunice reclamantei informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 3017/79, dar susțin că informațiile solicitate în cauză nu sunt reglementate de această dispoziție. În această privință, acestea susțin, mai întâi, că dispoziția menționată anterior nu oferă acces decât la informațiile furnizate de „părțile vizate de anchete”, ceea ce exclude întreprinderile dintr-o țară terță. În ceea ce privește cutiile și cadranele ceasurilor în cauză, acestea adaugă că firmele din Hong Kong nu furnizează informațiile care pot fi utile pentru Timex Corporation și că nu era obligația Comisiei să păstreze eșantioane.

23 În ceea ce privește informațiile privind prețurile articolelor asamblate în Hong Kong, pârâții invocă, în plus, faptul că aceste informații au un caracter confidențial, în sensul articolului 8 din Regulamentul nr. 3017/79, care se opune divulgării acestora. Modalități alternative de furnizare a informațiilor privind prețurile, pe care Timex Corporation nu le-a solicitat în cursul anchetei, nu erau practicabile datorită, în special, concordanței prețurilor întreprinderilor de referință.

24 Trebuie constatat, în această privință, că articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 3017/79 urmărește să se asigure că operatorii în cauză pot lua la cunoștință informațiile primite de Comisie în cursul anchetei, pentru a-și putea face cunoscut în mod util punctul de vedere. Cu toate acestea, protejarea drepturilor pe care le garantează această dispoziție trebuie, după caz, să se împace cu respectarea principiului protejării confidențialității, principiu recunoscut în mod general în articolul 214 din tratat și menționat, în ceea ce privește procedura Regulamentului nr. 3017/79, la articolul 8 din acesta.

25 Rezultă din aceste considerații că nu trebuie reținut argumentul instituțiilor pârâte bazat pe originea informațiilor primite. Într-adevăr, expresia „părți vizate de anchetă”, conținută în articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 3017/79, trebuie să fie interpretată în sensul că include nu doar părțile împotriva cărora este efectuată ancheta, ci, de asemenea, cele cărora informațiile le-au servit, ca în speță, la calcularea valorii normale a produselor în cauză, aceste informații fiind la fel de relevante pentru apărarea intereselor petenților precum cele oferite de societățile care practică dumpingul. Prin urmare, toate informațiile neconfidențiale, fie că au fost furnizate de un operator comunitar sau de o întreprindere dintr-o țară terță, care au fost utilizate de Comisie cu ocazia anchetei și care au influențat decizia acesteia față de dreptul antidumping, trebuie să fie puse la dispoziția reclamantului care le-a cerut.

26 Fiind vorba de cutii și cadrane de ceasuri originare din Hong Kong, instituțiile pârâte admit că alegerea produsului similar, care a influențat decizia atacată, a fost făcută pe baza aspectului exterior al articolelor reținute și că aceste articole erau în mod liber disponibile pe piață.

27 În aceste condiții, Comisia trebuia fie să pună la dispoziția reclamantei eșantioane, fie, în lipsă, să furnizeze cel puțin toate informațiile utile care să-i permită identificarea articolelor în cauză, pentru a putea aprecia dacă instituțiile au stabilit în mod corect faptele.

28 Fiind vorba, pe de o parte, de prețurile articolelor asamblate în Hong Kong, trebuie subliniat faptul că, la cererea reclamantei, Comisia a transmis doar o listă a pieselor selectate în Franța și considerate comparabile cu piesele sovietice, precum și un „tabel care indică [...] modalitățile de calculare a valorii normale”, acesta din urmă fiind, totuși, doar o listă cu pieselor care compun un ceas mecanic și a altor elemente constitutive ale prețurilor, fără vreo cifră corespondentă și, prin urmare, lipsită de orice utilitate pentru reclamantă.

29 Pârâții invocă, în mod eronat, caracterul confidențial al informațiilor în cauză care a exclus transmiterea acestora către petent. Trebuie admis că instituțiile comunitare trebuie, în temeiul articolului 214 din tratat, să respecte principiul tratamentului confidențial al informațiilor privind întreprinderile și, în special, privind întreprinderile din țări terțe care s-au declarat dispuse să colaboreze cu Comisia și chiar în lipsa unei cereri exprese în acest scop, în sensul articolului 8 din Regulamentul nr. 3017/79. Această obligație trebuie, cu toate acestea, să fie interpretată astfel încât să nu golească de conținut drepturile care decurg din articolul 7 alineatul (4) litera (a) din același regulament.

30 Rezultă că, în speță, Comisia trebuia să urmărească, în măsura în care era compatibil cu respectarea secretului afacerilor, să comunice reclamantei informații utile pentru apărarea intereselor acesteia, alegând, după caz, modalitățile corespunzătoare unei asemenea comunicări; simpla divulgare a pozițiilor de calcul fără vreo indicare a cifrelor nu îndeplinește aceste cerințe imperative. Această constatare se impune cu atât mai mult cu cât valoarea normală a fost stabilită pe baza valorii construite a produsului similar, în sensul articolului 2 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 3017/79 și, datorită acestui fapt, Timex Corporation depindea, pentru apărarea intereselor sale, în întregime de elementele de calcul reținute de Comisie.

31 Întrucât instituirea dreptului antidumping a intervenit, prin urmare, prin încălcarea unor norme fundamentale de procedură prevăzute de articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 3017/79, articolul 1 din Regulamentul nr. 1882/82 trebuie să fie anulat din acest motiv, fără a fi necesară examinarea celorlalte motive prezentate de reclamantă în aceleași scopuri.

32 Cu toate acestea, acțiunea nu urmărește eliminarea dispoziției contestate, ci înlocuirea acesteia cu o măsură mai severă care să stabilească atât un nivel mai ridicat al dreptului antidumping pentru ceasurile mecanice, cât și instituirea unui asemenea drept pentru piesele unor asemenea ceasuri. Prin urmare, trebuie menținut dreptul antidumping instituit de dispoziția anulată până când instituțiile competente adoptă măsurile pentru punerea în aplicare a prezentei hotărâri în conformitate cu articolul 174 alineatul (2) din tratat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

33 În conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, în cazul în care s-a solicitat acest lucru.

Întrucât pârâții au căzut în pretenții, trebuie condamnați în solidar la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

hotărăște:

1) Se anulează articolul 1 din Regulamentul nr. 1882/82 al Consiliului din 12 iulie 1982.

2) Dreptul antidumping instituit de dispoziția menționată se menține până când instituțiile competente adoptă măsurile pentru punerea în aplicare a prezentei hotărâri.

3) Consiliul și Comisia suportă în solidar cheltuielile de judecată ale reclamantei și ale intervenientelor.

Mackenzie Stuart	Bosco	Due	Kakouris
Koopmans	Everling	Bahlmann	Galmot
			Joliet

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 20 martie 1985.

Grefier
P. Heim

Președinte
A. J. Mackenzie Stuart